XXXVIII.

उक्तवाको मुनौ तस्मिन् रामः पप्रच्छ तं पुनः । विश्वामित्रं सुखासीनं महात्मानं कृताञ्जलिः ॥१॥ क्षेयं कथिता ब्रह्मन् पुण्यश्रवणकीर्तना । या वया तां पुनः श्रोतुमिच्छामि बङ्गविस्तरां ॥ ३॥ उमा केनाभवदेवी कौमारव्रतचारिणी। म्रवाप देवप्रवरं पतिं भूतमकेश्वरं ॥ ३॥ केतुना केन चैवेयं गङ्गा त्रिपथगाभवत्। कथं देवनदी चेयं मानुषान् समुपागता ॥ १॥ त्रिषु लोकेषु धर्मज्ञ केश्च धर्मेरधिष्ठिता । एवं ब्रुवित काकुत्स्थे विश्वामित्रो महातपाः ॥५॥ विस्तरेण कथामेतां व्याख्यातुमुपचक्रमे । पुरा राम कृतोद्वाद्यः शितिकपठो महातपाः ॥ ६॥ उमा च स्पर्धया देवी मैथुनायोपजम्मतुः। शितिकारुस्य देव्याश्च दिव्यं वर्षशतं गतं ॥ ७॥ न चैवेकतरस्यासीत् ततो राम पराजयः। ततो देवा ययुश्चित्तां पितामरूपुरोगमाः ॥ ६॥ यद्त्रोत्यत्स्यते भूतं सोठा को अस्य भविष्यति । ते अभिगम्य सुराः सर्वे प्रणिपत्य वृषधतं ॥ १॥